

Turkuaz Renkli Umutlar

— mesut-kuntan · 23 Aralık 2025

Fikrimizden, turkuaz renkli bir umut bulutu
sessizce geçerken,
Tanelerimiz toprağımıza değmez

...
düşüncelerimizi sırlı sıklam ıslatırdı
Bedenlerimiz hayallerine yapışırdı

Gerçekler soluksuz koşardı, karanlığın gölgesine görünmeden
Bam telimize basa, basa, ezip koparırcasına

Kusurlarımızın kenarına sıkışırdı benliğimiz
Günahlarımızın heryerinden sıza, sıza
Kendimizi, kendimizle aklarcasına...

...
Usulca
Huzura kadar

Ve serinliğimizden
Turkuaz renkli umutlara sarılmış,
bir toprak teni
Herkes gibi...
Sırılsıklam
Biraz da ben gibi
Gözleri açık boğulmuşken
Öylece bakışırdık, bizbize konuşmadan

...
Gözleri açık boğulanlar
Sevdanın çiçek bahçesinde
solmayı da öğrendiler

Hele çaresizliğe kar yağıyorsa
Kar tanelerinin çocuk yüzleriyle
Her acı bir gülümseyişe misafir

Her yarım kalmış hikayenin kısır
manzarası

...

Lapa, lapa düşler
Her bir yerde biz
Biz hatıralarla sessiz
Avuçlarımız içinde kaybolmuş, derin bir his

Ve sonra yine sen...
Turkuaz renkli umutların rengarenk festivali

O gün, yükünü tutup
Birşeyler anlattın yüreğime
Lekeli bakışlarını temizleyip
Aklımın sol cenabında yürüdün
Sarp dağlarımın içinden geçtin

...

Durdun öylece bana baktın
Gölgesine aşık bir balığın
avcısına baktığı gibi
Ben yine tökezledim
Turkuaz renkli umutların
sen olmadığını da anladım
Ve yine
gözlerim açık boğuldum...

...

Aynadan bir ışık geçse de duvarımın içine
Derdimin elinden tutup çekse de kendine

Hiç uslanmadım ki ben
Sevdamin kıyısından
gökyüzüne bir sandal fırlattım
Üzerine adını yazıp battım

Turkuaz renkli umutların altında
Kanatlarını unutan bir kuş gibi...

mesut kuntan